KONJENİTAL KALP HASTALIĞI OLAN BEBEKLERDE ANNE KAYGISI, BESLENME DAVRANIŞLARI VE GELİŞİMSEL DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Özlem K. Yılmaz [1], Derya Doğan [1], Serdar A. Maraş [2], Ayşe H. Özdemir [1], Şenay G. Baysal [3], Tuğba K. Ahat [4]

1.İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gelişimsel Pediatri, 2.Malatya Devlet Hastanesi, Çocuk Kardiyoloji 3.İzmir Şehir Hastanesi, Gelişimsel Pediatri, 4.Eskişehir Hastanesi, Gelişimsel Pediatri

AMAÇ

Konjenital kalp hastalığı (KKH) olan bebeklerde gelişimsel durum, beslenme davranışları, anne kaygısı ve büyüme göstergeleri birlikte değerlendirildi ve bu değişkenler arasındaki ilişkisel örüntü incelendi. (Marino et al., 2012; Medoff-Cooper & Ravishankar, 2013).

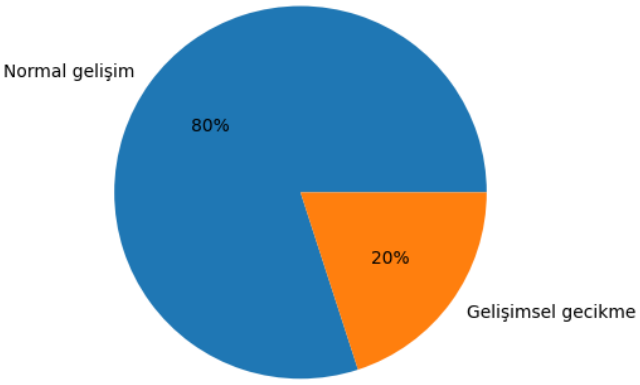
YÖNTEM

Bileşen	Açıklama
Tasarım	Kesitsel, gözlemsel
Örneklem	35 bebek ve anneleri
Gelişim	GİDR
Beslenme	NeoEAT / PediEAT
Anne kaygısı	STAI-II
Büyüme	Kilo SDS
İstatistiksel analiz	Parametrik olmayan testler

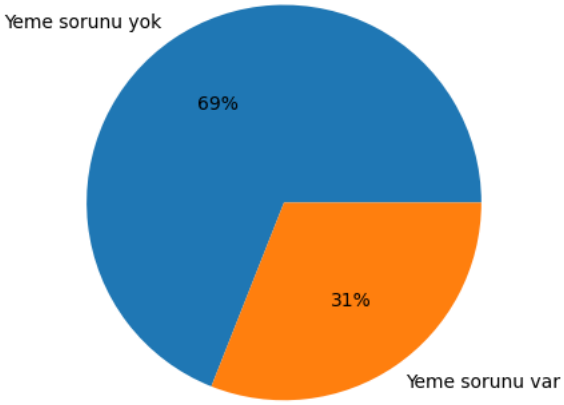
BULGULAR

Çalışmada bebeklerin %20'sinde gelişimsel gecikme saptandı. Gelişimsel gecikme ile yeme sorunları, anne kaygısı ve kilo SDS arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Yüksek anne kaygısı olan grupta yeme sorunlarının artma eğiliminde olduğu gözlense de bu ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Kilo SDS değeri −1'in altında olan bebeklerde beslenme skorlarının heterojen dağılım gösterdiği saptandı. Genel olarak değerlendirildiğinde, değişkenler arasındaki ilişkilerin doğrusal olmadığı, tek değişkenli modellerin yetersiz kaldığı ve sürecin çok faktörlü ve etkileşimsel bir yapı sergilediği görüldü.

Gelişimsel Durum Dağılımı (n = 35)

Yeme Sorunu Dağılımı (n = 35)

SONUÇ

KKH'li bebeklerde gelişimsel risk tek bir faktörle açıklanamaz (Marino et al., 2012; Black et al., 2017). Gelişim, beslenme ve büyüme göstergeleri arasındaki ilişkiler doğrusal değildir; çok faktörlü ve etkileşimsel bir yapı sergiler (Black et al., 2017; WHO, 2018).

Anne kaygısı, doğrudan bir risk göstergesi olmaktan ziyade, bakım verme davranışlarına nasıl yansıdığı üzerinden anlam kazanır (Lisanti, 2018; Jackson et al., 2015; Almaatani et al., 2023).

Klinik yaklaşımda yalnızca tıbbi ve antropometrik göstergelere odaklanmak yerine; gelişimsel değerlendirme, ebeveyn ruhsal durumu ve beslenme etkileşimi birlikte ele alınmalıdır (WHO, 2018).

Sonuç olarak, gelişimsel risk tek bir değişkenin değil; etkileşim içindeki sistemin ürünüdür.

KAYNAKLAR

Almaatani, D., Zurbau, A., Pullenayegum, E., & Anderson, L. N. (2023). The association between parents' stress and parental feeding practices and feeding styles: Systematic review and meta-analysis of observational studies. *Appetite, 182, 106433.*

Black, M. M., Walker, S. P., Fernald, L. C. H., Andersen, C. T., DiGirolamo, A. M., Lu, C., McCoy, D. C., Fink, G., Shawar, Y. R., Shiffman, J., Devercelli, A. E., Wodon, Q. T., Vargas-Barón, E., & Grantham-McGregor, S. (2017). Early childhood development coming of age: Science through the life course. *The Lancet, 389(10064), 77–90.*

Jackson, A. C., Frydenberg, E., Liang, R. P. T., Higgins, R. O., & Murphy, B. M. (2015). Familial impact and coping with child heart disease: A systematic review. *Pediatric Cardiology, 36(4), 695–712.*

Lisanti, A. J. (2018). Parental stress and resilience in congenital heart disease: A new frontier for health disparities research. *Current Opinion in Cardiology.*

Marino, B. S., et al. (2012). Neurodevelopmental outcomes in children with congenital heart disease: Evaluation and management: A scientific statement from the American Heart Association. *Circulation, 126(9), 1143–1172.*

Medoff-Cooper, B., & Ravishankar, C. (2013). Nutrition and growth in congenital heart disease: A challenge in children. *Current Opinion in Cardiology, 28(2), 122–129.*

World Health Organization. (2018). Nurturing care for early childhood development: A framework for helping children survive and thrive to transform health and human potential. World Health Organization.